

ALGUN DIA TOTS SEREM JO

6è Premi de Guió de Curtmetratges en Català

SEQ 1. ZONA RESIDENCIAL. EXT. DIA

La Mònica, una nena d'uns deu anys, està jugant a la vorera que hi ha entre casa dels seus pares i el carrer asfaltat. Està completament abstreta i entretinguda. Un tros més enllà, en un lloc dissimulat pels arbres, una figura esvelta, allargada, vestida de negre l'està observant.

Es fon a negre.

Surten els crèdits inicials.

SEQ 2. MANSIÓ VELLA. EXT. NIT

És vespre. S'acaba de pondre el sol. La Mònica (ja adulta) arriba en moto a la casa i aparca en un lateral del jardí. Porta una motxilla a l'esquena.

Un jardiner està regant les branques d'un avet. La mansió és vella i atrotinada i no sembla massa convençuda de voler-hi entrar. Pica la porta amb una balda massissa de ferro. La porta és vella i gran.

Obre una senyora vestida de criada que porta un llum d'oli a les mans. Té un aspecte estrany.

SEQ 3. PASSADISSOS MANSIÓ VELLA. INT. NIT

La Mònica segueix la criada per passadissos foscos. La casa havia estat una mansió senyorial antigament, però ara se la veu fosca i mal il·luminada.

SEQ 4. SALÓ MANSIÓ VELLA. INT. NIT

La Mònica arriba a un saló antic, amb mobles molt vells. De sobte se n'adona que la senyora que l'ha acompanyat ha desaparegut. La Mònica es queda mirant la sala i sent una fressa estranya, fa mitja volta i gairebé xoca amb un home molt alt i estrany que va vestit com un antic majordom. Es dona un bon ensurt i fa un crit.

MAJORDOM

La senyoreta Mònica Tubau?

La Mònica assenteix muda, amb cara d'espantada.

MAJORDOM

Em dic Ibar i soc el majordom de la casa. Vostè i jo vam parlar per telèfon.

La Mònica fa que sí amb el cap, encara muda.

MAJORDOM

Segui si us plau.

La Mònica s'asseu.

MAJORDOM

Bé, com que està d'acord en el sou i les condicions, vull posar-li de relleu algunes coses importants de cara al senyor Oliver. Donat que vostè s'acaba de llicenciar en medicina això la fa una candidata ideal per cuidar el senyor durant les nits. S'instal·larà en una habitació que després li mostraré... El que esperem de vostè és que faci un seguiment al senyor Oliver, que li subministri els medicaments i que l'ajudi a passar les nits el més plàcidament possible. I està d'acord?

MÒNICA

(Amb un fil de veu) Sí...

MAJORDOM

Bé, doncs segueixi'm...

El Majordom s'aixeca i la Mònica el segueix.

MAJORDOM

Bé, ja veurà que a part del servei de la casa, el senyor Oliver també disposa d'un fisioterapeuta i del metge que ve cada dos o tres dies, així que si vostè vol proposar algun canvi en la medicació li fare saber.

MÒNICA

(Amb un fil de veu una mica més animat) D'acord...

SEQ 5. PASSADISSOS MANSIÓ VELLA. INT. NIT

Continuen caminant pels passadissos ombrívols i foscos, un punt sinistres. L'home va parlant.

MAJORDOM

Li agrairia que evités els sorolls a l'habitació del senyor ja que té dolors de cap crònics i que, sobretot, ni al capvespre quan es pon el sol ni a la matinada quan aquest surt, deixi que li toqui a la cara ja que té la pell molt delicada. També ha de vigilar que l'aigua que li dona sigui temperada i posar-li bé el coixí de tant en tant.

SEQ 6. SALA GRAN. INT. NIT

Arriben al que seria l'ala oest de la casa, on hi ha una sala gran amb diverses habitacions.

MAJORDOM

(Assenyalant les habitacions) Aquesta habitació la fa servir el fisioterapeuta i aquesta el metge o el farmacèutic quan venen... aquesta d'aquí... sí, la del

llindar més fosc, és una habitació on no hi pot entrar el servei de la casa... està, diguem-ne... prohibit entrar-hi.

MÒNICA

Una porta prohibida...?

MAJORDOM

Simplement no s'hi pot entrar...

(continua assenyalant les habitacions) Aquesta és l'habitació del senyor i aquesta n'és la seva... el bany és comú, el trobarà al principi del passadís... la cuina és a l'ala est de la casa... en línia recta.

MÒNICA

Moltes gràcies, senyor...

MAJORDOM

Ibar... és un nom que té una estranya procedència i per això costa recordar-lo... però no pateixi que amb el temps ja l'acabarà recordant... com ja sap, estic aquí per servir-la... Ara, si vol, pot entrar a veure el senyor Oliver; jo l'espero aquí.

SEQ 7. HABITACIÓ SENYOR OLIVER. INT. NIT

La Mònica entra a l'habitació. Un raig de Lluna il·lumina la paret a l'altra banda de la finestra i deixa entreveure una habitació gran. Entre el finestral i la paret hi ha un llit de matrimoni amb un home gran estirat al damunt. Respira una mica sorollosament, amb aparents dificultats. La Mònica se li acosta pel passadís que queda entre el llit i la paret del finestral i, amb interès de metge, se li acosta a la cara per sentir com respira.

SEQ 8. HABITACIÓ MÒNICA A LA MANSIÓ VELLA. INT. NIT

Deixa les coses de la motxilla a la seva habitació de la casa.

SEQ 9. SALA GRAN. INT. NIT

La Mònica surt a la sala gran i es troba amb una nova cara. L'home, amb uns trets molt marcats i rectilinis, li somriu.

BIEL MOLINS (FISIOTERAPEUTA)

Hola, soc Biel Molins, el fisioterapeuta.

MÒNICA

Ah, hola soc Mònica Tubau la... la metge assistent.

BIEL MOLINS (FISIOTERAPEUTA)

Encantat... jo ja m'anava...

L'home entra a l'habitació que té assignada i torna a sortir.

MÒNICA

Puc fer-te una pregunta?

BIEL MOLINS (FISIO)

I tant.

MÒNICA

L'estàs ajudant a caminar?

BIEL MOLINS (FISIO)

No, no... per desgracia el senyor Oliver ha perdut la mobilitat general degut a la seva malaltia... no camina i gairebé no es mou... em dedico a fer-li massatges perquè no se li atrofiïn els músculs.

La Mònica assenteix i el fisio se'n va.

La Mònica es mira durant uns moments l'habitació del senyor Oliver, com si no s'atrevís a entrar-hi. Després es mira l'habitació prohibida. Finalment es decideix a entrar a l'habitació del malalt.

SEQ 10. HABITACIÓ SENYOR OLIVER. INT. NIT

S'acosta a l'home amb certa aprensió i temor a no sap ben bé què i es treu un estetoscopi de la butxaca. Li auscultat el pit. Després intenta girar l'home per auscultar-lo des de l'esquena, però l'home fa uns sorolls estranys amb la boca i la gorja que l'atemoreixen i decideix no fer-ho. La Mònica es posa l'estetoscopi al coll i les mans a la cintura mentre es queda mirant el senyor Oliver.

SEQ 11. SALA GRAN. INT. NIT

La Mònica està asseguda en una butaca encoixinada de la sala gran mirant el mòbil. Sent una fressa a l'habitació del senyor Oliver. S'aixeca i s'hi acosta amb recel.

La Mònica entra a l'habitació del senyor Oliver.

SEQ 12. HABITACIÓ SENYOR OLIVER. INT. NIT

Quan entra a l'habitació obre el llum. El rellotge de carilló que hi ha en una cantonada marca les cinc. S'apropa al llit. Li sembla que alguna cosa no està bé. De seguida veu per què: el senyor Oliver no hi és.

La Mònica es queda perplexa.

SEQ 13. SALA GRAN. INT. NIT

La Mònica surt de l'habitació. De cop i volta sent una fressa que ve del cantó de la sala on hi ha la porta prohibida i veu una figura estilitzada, vestida de negre, que l'està tancant. De sobte, quan es gira, li apareix al davant el majordom. Ella se sobresalta.

MÒNICA

(Reaccionant) No hi és, el senyor Oliver no hi és!

El majordom, sense dir res, s'acosta a la porta del senyor Oliver i l'obre traient el cap.

MAJORDOM

Està dormint.

La Mònica s'hi acosta i gairebé l'aparta d'una empenta. Treu el cap dins l'habitació i després de comprovar que el senyor Oliver està dormint es retira confosa i atordida.

MAJORDOM

Ha estat un dia llarg per vostè... millor que se'n vagi a dormir una estona. Jo vetllaré el senyor Oliver... si la necessito ja la despertaré.

La Mònica assenteix com de mala gana, un pèl atordida.

El majordom entra a la cambra del senyor Oliver.

La Mònica es queda sola a la sala gran i es mira la porta prohibida. A poc a poc comença a dirigir-se a la seva habitació, però en passar pel costat d'aquella porta estranya, com si li vingués un rampell de ràbia, se n'hi va de dret i intenta obrir-la. Finalment desisteix, perquè per molta força que faci sobre el pany la porta no s'obre.

SEQ 14. CUINA MANSIÓ VELLA. INT. DIA

La cuina és vella i atrotinada, seguint la tònica general de la casa. La Mònica està prenent un cafè fet amb una cafetera antiga. En una ràdio, també molt vella, donen la notícia que sobre 2/4 de 5 de la matinada ha mort el batlle de la ciutat. La Mònica escolta amb atenció la notícia i després es queda mirant el seu rellotge de polsera que marca les vuit del matí. Es queda pensativa.

SEQ 15. MANSIÓ VELLA. EXT. NIT

La Mònica es troba passejant pel jardí al capvespre. Passa pel costat del jardiner que se la mira, però no la saluda.

Ella, que va per fer-ho, avorta la salutació en veure l'actitud de l'home.

SEQ 16. SALA GRAN. INT. NIT

S'acomiada del fisioterapeuta i d'una dona del servei que amb prou feines la saluda.

BIEL MOLINS (FISIO)

Bona nit! Ens veiem demà al matí.

La Mònica li dedica un petit somriure com a resposta.

Se'n van tots dos i es queda sola

SEQ 17. HABITACIÓ SENYOR OLIVER. INT. NIT.

La Mònica entra a l'habitació a auscultar l'home. Li dona una medicina d'un pot de pastilles i s'asseu a la cadira que hi ha a la capçalera del llit, al costat de la tauleta de nit. Tanca el llum. Es troba més sencera que el dia anterior i gairebé no té son. Finalment decideix sortir de l'habitació per anar a prendre l'aire.

SEQ 18. CUINA MANSIÓ. INT. NIT

La Mònica es fa un cafè i surt.

SEQ 19. ENTRADA PRINCIPAL DE LA MANSIÓ. EXT. NIT

Ella apareix a l'exterior de la casa amb la tassa de cafè a la mà i es posa a respirar l'aire fresc de la nit. De sobte, veu una forma estranya que s'assembla a una persona al final del jardí i que s'amaga darrera uns arbustos.

SEQ 20. ZONA ENJARDINADA MANSIÓ. EXT. NIT.

La Mònica segueix la figura negra i estilitzada, però la perd i decideix agafar la moto.

SEQ 21. AFORES DE LA CIUTAT. EXT. NIT.

Arriba a la ciutat i va mirant si la veu, però l'ha perdut. En un determinat moment, li sembla veure una silueta estilitzada i fosca que entra en una casa.

SEQ 22. CASA DESCONEGUDA DE LA CIUTAT. EXT. NIT.

La Mònica, tot i espantada, entra per un tros de jardí llarg que hi ha al costat de la casa. Quan arriba darrere de la casa, molt atemorida, veu que hi ha una piscina. Es porta un

ensurt quan en un dels laterals de la piscina veu la figura que estava perseguint. La figura està mirant fixament cap a l'aigua. De sobte, es gira i se'n va. En fer-ho la s'adona que hi ha el cos d'un home surant cap per avall damunt l'aigua.

Fos a negre.

SEQ 23. HABITACIÓ MÒNICA. INT. DIA.

El sol de primera hora del matí entra per la finestra de l'habitació de La Mònica a la mansió. Porta els cabells molls perquè s'ha dutxat i es troba mirant fixament la tassa de cafè que té al davant. La va remenant amb la cullera, tota reflexiva.

SEQ 24. SALA GRAN. INT. DIA

La Mònica entra a la sala gran des de la seva habitació i tanca la porta darrera seu. Es queda recolzada a la porta sense avançar, mirant fixament l'habitació del senyor Oliver. Després comença a travessar la distància que la separa de l'habitació i quan hi arriba, tremolosa, acosta la mà al pany per entrar. En aquell moment s'obre de la porta de cop i apareix en Biel Molins, el fisioterapeuta.

BIEL MOLINS (FISIO)

T'he espantat?

MÒNICA

(Esglaiada) La veritat és que sí...

BIEL MOLINS (FISIO)

Bé, si vols passar, ja he acabat els massatges...

La Mònica assenteix

MÒNICA

Suposo que el senyor Oliver és al llit, no?

En Biel fa que sí amb el cap i surt de l'habitació, al mateix temps que la Mònica hi entra.

SEQ 25. HABITACIÓ SENYOR OLIVER. INT. DIA.

En tancar la porta veiem el senyor Oliver dret al fons de l'habitació (La Mònica no el veu perquè està d'esquena). Quan ella es gira veiem que el senyor Oliver és a dins el llit. La Mònica s'hi acosta, observant-lo amb recel pel que ha viscut la nit abans. Es posa a auscultar-lo i es queda pensativa. Després mou una butaca per posar-la de tal manera que pugui veure la porta d'entrada i el finestral de

l'habitació del senyor Oliver -amb la idea que si surt per un dels dos llocs pugui veure'l-.

Al cap d'una estona la Mònica s'avorreix i treu una *tablet* de la seva bossa. L'engega i es posa a llegir, però en pocs minuts es queda dormida.

SEQ 26. ZONA RESIDENCIAL. EXT. DIA

Tornem al quadre inicial del curtmètratge. La Mònica, quan tenia 10 anys, està jugant en la zona residencial i exactament en el mateix lloc que la veiem a la 1ra seqüència. De sobte, enlaira el cap i es mira el senyor vestit de negre que l'està observant des d'un tros més enllà, una mica amagat darrere uns arbres.

MARE DE LA MÒNICA

Mònica... què fas? Vine al cotxe, que marxem!

La Mònica escolta els crits de la seva mare, que l'està esperant junt al seu pare al costat del cotxe aparcats davant la casa. La Mònica deixa de jugar i es dirigeix corrent cap a ells. Tots tres pugen al vehicle, que fa marxa enrere i després pren la direcció de la carretera. El cotxe passa per on hi ha la figura esvelta i vestida de negre. La Mònica se

la mira a través dels vidres del cotxe. Llavors veiem bé la figura. Sense cap mena de dubte es tracta del senyor Oliver.

Sentim una veu.

BIEL MOLINS (FISIO)

Mònica, Mònica!

SEQ 27. HABITACIÓ SENYOR OLIVER. INT. DIA.

BIEL MOLINS (FISIO)

Mònica, Mònica! Desperta't!

En Biel Molins està intentant despertar la Mònica que es troba profundament dormida a la butaca. Finalment es desperta, però se la veu somnolent.

BIEL MOLINS (FISIO)

Va, anem a la cuina a fer un cafè... a veure si et despertes.

MÒNICA

(Assenyalant cap al llit) I el senyor Oliver?

BIEL MOLINS (FISIO)

Dormint... sembla tranquil.

SEQ 28. CUINA MANSIÓ. INT. DIA.

En Biel i la Mònica estan esmorzant a la cuina. Dues de les minyones estan remenant als fogons i l'aigüera respectivament. Una de les noies li posa un plat amb unes torrades, melmelada i mantega. S'asseu amb el cap cot i les mans al voltant de la cara. Observa en Biel que està esmorzant tranquil·lament al seu davant.

De cop i volta en Biel s'aixeca.

MÒNICA

Te'n vas?

BIEL MOLINS (FISIO)

He de preparar la sessió de fisio.

Ella fa que sí amb el cap.

La Mònica es mira la *tablet* que ha portat des de la sala gran. Veu una notícia que parla d'un autobús estimbat que ha provocat cinc morts. Torna a mirar al seu voltant i veu que les dues minyones han desaparegut. Aleshores torna a mirar la notícia i es fixa en la foto que l'acompanya. Hi ha alguna cosa que li sembla estranya. Amb els dits amplia la fotografia i entremig d'ambulàncies i cotxes de policia descobreix la figura del senyor Oliver. S'estremeix i quan aixeca el cap es porta un ensurt. Al seu davant, on abans hi

havia en Biel, ara hi ha el senyor Oliver que l'està mirant fixament, com si volgués dir-li alguna cosa. Abans de fer-ho, però, se senten uns crits que venen de la sala gran. Reconeix la veu d'en Biel que està molt alarmat. La Mònica s'aixeca corrent per anar-hi i s'adona que el senyor Oliver ja no hi és.

SEQ 29. HABITACIÓ SENYOR OLIVER. INT. DIA.

Quan arriba veu que el monitor que segueix l'activitat cardíaca de l'home marca una línia plana i en Biel està intentant reanimar-lo. La Mònica l'aparta i li fa ella mateixa les compressions al pit. Finalment, el senyor Oliver mor. La Mònica, abatuda, s'asseu en una butaca que hi ha al fons de l'habitació. No sap cap a on mirar. En Biel es queda al costat del senyor Oliver i li agafa la mà.

De cop i volta entren dues minyones que comencen a fer una mena de ritual. Primer tapen amb un llençol blanc el senyor Oliver. Després tanquen el finestral i fan córrer les cortines completament. També tapen el mirall de l'habitació. Finalment, una d'elles obre el rellotge de carilló i el para. En Biel i el jardiner ajuden les minyones. La Mònica s'ho mira espantada.

Una per una les persones van sortint de l'habitació, però abans de fer-ho besen estranyament la mà de la Mònica, com en senyal de respecte molt gran -que no hem vist mai fins aleshores-.

En aquell moment entra el majordom que se'n va directament cap a la Mònica que es troba encara en estat de shock. S'asseu davant seu i li aixeca el cap amb el pols de la seva mà. Després se la mira fixament i finalment li parla.

MAJORDOM

No t'espantis Mònica... totes les persones que veus aquí som ànimes que hem burlat la mort... però en fer ho hem adquirit un compromís... el compromís de servir... servir-la a ella... servir a la mort... i a tu t'ha tocat el paper més rellevant... tu la substitueixes... tu substituiràs al senyor Oliver...

Aleshores, en un moviment cerimonial, el majordom s'acosta al cadàver del senyor Oliver, baixa el llençol que el cobreix i li treu del coll un collaret que porta una clau. L'home agafa el collaret i s'acosta a la Mònica, posant-li a la mà.

La Mònica es mira el collaret uns instants i es posa dempeus davant la butaca. Després es posa a caminar en direcció a la porta i surt a la sala gran.

SEQ 30. SALA GRAN. INT. DIA

La Mònica, completament absent i hipnotitzada, es dirigeix cap a la porta prohibida. Es detura davant d'ella i l'observa. Després agafa la clau que té a la mà i l'acosta al pany, obrint-lo. La porta s'obre i els cabells de la Mònica es mouen lleugerament, com si una petita alenada d'aire passés per davant seu.

En aquell moment apareix la figura del senyor Oliver, que ve de la seva habitació i es dirigeix cap a ella. Quan arriba a l'altura de la porta prohibida li dedica una breu mirada i un lleuger somriure (en realitat, la quarta part d'un somriure) i després s'endinsa en aquella estranya habitació.

Durant tot aquell temps les persones del servei, les minyones, el jardiner, en Biel i el majordom, formats en línia, han observat l'escena.

La Mònica tanca la porta amb la clau.

Fos a negre. **(FI)**